

Forår eller helvede

Læs om denne ekstremt hårde tur, og det rette "klik" som reddede turen.

Flere af klubbens medlemmer havde igennem de sidste uger snakket om, at køre årets første Brevet på 200 km med start i Sønderborg arrangeret af "Audax Randonneurs Danmark". Disse Brevet er træning og kvalifikation til Paris-Brest-Paris som køres hver 4. år – en tur på ca. 1240 km som skal gennemføres inden for 90 timer, Erik Mølgaard har gennemført denne tur flere gange.

Erik havde "plaget" mig om at deltage, og sådan blev det.

Træningen for mit vedkommende på racercykel nåede at blive 0 km, og Erik kørte 2 træningsture på henholdsvis 65 og 115 km. Sidstnævnte tur var så hård, at inden pakning af cykler i min bil onsdag eftermiddag spurgte Erik om jeg havde mod på opgaven – det havde han ikke på grund af kulden fra 115 km turen tidligere på ugen. Ja, svarede jeg bramfrit – vi tager af sted, og sådan blev det.

Af sted torsdag morgen kl. 05.25, hente Erik, kurs imod Sønderborg. Ankom til Sønderborg vandrerhjem 06.20 – klargøre cyklerne, hilse på de 14 øvrige deltagere, de sidste lag tøj på, og så klar til at køre til Fynshav hvor vi skulle med færgen til Bøjden kl. 08.00, idet løbet først startede i Bøjden, 200 km venter forude. Jeg skulle først vænne mig til denne lette cykel efter at være kommet direkte fra MTB. Temperatur denne morgen er -3 grader.

Vi kørte de 17 km i samlet flok til Bøjden, og købe billet til 16 cyklister blev mere kompliceret end som så. Man startede med at forlange 90 kr. pr. cykel/person, indtil nogle af os fandt ud af grupper på over 10 kunne få turen for 60 kr. – og sådan blev det.

Ombord på færgen, op i færgens cafeteria og få varmen samt morgenmad, mange af os havde været meget tidligt oppe.

Kl. 09.00 blev der trykket start på Garmin, turen var lagt ind så nu var det bare om at koncentrere os om at cykle ind imod Fåborg, og derefter retning Assens. Ind på den første tank i Assens og få stemplet, købe kakaomælk og videre imod Middelfart. På denne del af turen havde vi for det meste sidevind, vinden var hård hele dagen og kom fra øst. Lige inden Middelfart finder vi et sted

hvor der er læ og spiser første gang. Op på cyklen igen, men en stor saddeltaske havde voldt Erik problemer ved at falde ned på dækket. Dette skete flere gange på vej hen imod Lillebæltsbroen – ned på dækket igen. Jørn hvad gør jeg – nu smider jeg tasken, beslaget er slidt, men hvad gør vi ved indholdet. Rolid nu, vi må forsøge at binde den op. Vi fik ved fælles hjælp tasken bundet op, og pludselig gav beslaget med det rigtige ”klik” besked om at nu var den er – turen var reddet.

Så kom turens behagelige distance, vi havde medvind fra Lillebæltsbroen til Kolding, så selv om ruten bød på nogle hårde bakker gik det rigtig godt. Ind til 7eleven i Kolding og få stemplet og videre imod Skamlingsbanken, henover denne for os så kendte bakke med vinden imod, videre til Hejlsminde hvor der igen skulle stemples på campingpladsen. Her spise vi igen for at få kræfter til Hejlsminde bakken, samt de øvrige bakker, alene det at passerer skiltet ”7 Christiansfeld” var en overvindelse – vi var begyndt at blive trætte. Ind igennem Haderslev og så kæmpe os op af Djernæs bakken, samt de andre ”hyggelige” bakker ind til Åbenrå.

I Åbenrå ind på en tank og købe en cola, ud af byen og så starten på turens mareridt. Hård stiv vind fra øst, vindstyrke 12-14 m/sek. Denne strækning er i forvejen ret trøls at køre fordi strækningen indtil Blans har mange bakker. Alene det at kæmpe sig op af disse bakker i en strid kold modvind, det var næsten mere end vi kunne klare. Ved fælles hjælp kom vi dog igennem dette helvede, når den ene var kørt sur – tog den anden over.

I Sønderborg viste det sig at være lidt sværere end antaget at finde vandrerhjemmet. Garmin havde lagt turen men Erik mente at det kunne ikke passe. Til sidst fulgte vi Garmin’s råd – og wupti så var vi ved vandrerhjemmet.

Fik pakket cyklerne i bilen, stemplet ud – og klar til et bad hvilket desværre viste sig ikke at være muligt. En cola blev nydt på vandrerhjemmet, fik startet Mitsubishi’en, varme i sæderne, temperaturen på 28 grader og kurs imod Christiansfeld hvor vi ankom kl. 20.00.

Havde vi vidst hvor hård en tur dette blev, tror jeg ikke vi var taget af sted. Det kendte ordsprog ”hvor der er vilje, er der en vej” kunne i denne forbindelse omformuleres ”hvor der er en vej, er der vilje”.

En tur på 217 km er overstået – en ny venter.

//Jørn E.